

L'ourse é lo berdji

Dedeun an petchouda mèizon-etta a la lemitta di bouque restòon eungn ommo dza tchica outre d'éyadzo é son petchoù nèèi. L'ayàn eun troupi de moutón, coutcheun blan, d'otre nèar. Lo petchoù allòo eun tsan outre pe lo bouque. Eun caèssèn hi que lèi plèijè de pi, lèi dijè: «Dze si pròì que vo lamériò medji l'erba fritse di pro, mi se pou po, no fou la séyé é l'eumbléhé i paillèar pe vouhe sòye d'iveue».

Deun lo bouque, po llouèn de mèizón, ll'ayè eun pro é i mèntèn eun petchoù laque. Lo petchoù berdji s'arréhò lé tcheu le dzò devàn que torné a mèizón é: «Dizeouet..., trèntecatro..., seuncanta...». Mique le moutón bèijàn, llui le-ze contò.

Eun dzò, mique l'ii lé, vèi arréé eun grou ourse: «Lo bouque l'è de mè, é te biche pouon po reusté hé», lèi di l'ourse eun fèyèn sèmlàn d'attaqué le moutón.

Lo berdji adón lo prèye : « Soplé, éparma mon troupi! Pappa gran é mè n'èn mòque hò pe vivre».

Adón l'ourse se drihe sui le patte de déri é di: «Dz'ouì te baillé eungn occajón. Se te éndén-e mon éyadzo, dze éparmo te moutón. Te pou lèi pènsé canque demàn, mè dze torno-pe hé a la mima èira».

Plèn de pouii, lo berdji torne vito a mèizón é conte hèn que l'è capito-lèi i pappa gran que di, aprì aì pènsó eun momàn: «Baillatè po pouii, mon petchoù, no la lèi fèyèn beun-pe! D'otra par, l'è po pe deu que eun grou ourse siye pi maleun qu'eun viouò ommo.... Heutta aépró te va-pe, comme todzò, eun tsan i troupi outre pe lo bouque; eun mimo tèn te coueille-pe totte le vatcoule que te vèi-pe é te coppe-pe de brantseillón foillù a totte le vergne que te troue». Lo petchoù berdji fa comme l'ayè de-lèi son pappa gran, coueille an mâró de vatcoule é de brantseillón foillù é le-ze amouèle i bor di laque é i solèi mechèn le groppe a de fiselle tènduye d'eungn abro a l'otro, tot i tòo de la platta.

Aprì tò hi traaille, pènsè: «Aa, n'ì po d'otro a fée que de me cat-chi déri eun bouissón é atèndre».

Comme la leunna se lée, l'ourse arrie. Tot étoun-ó se drihe sui le patte de déri é reuste a bòtse iverta:

Que de boboroille... Que de foforoille
Magrì me sènt an dze n'ì jamì vui-nèn otàn !

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Préi de :

Alexis Bétemps et Lidia Philippot, Merveilles dans la vallée—Le Val d'Aoste conté—Collection Le miel des Contes, Imprimerie Slatkine, Genève 2006

Texte inédit

Collaborateur de Saint-Pierre pour la traduction: **Giovanna Grosso**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique

SAINT-PIERRE

L'ourse é lo berdji

I calé de la leunna, lo berdji, que l'ayè tò sèntui, queutte sa catse é tórne a mèizón, tò contèn: «Ah! Aaah! Pappa gran l'a-pe belle àu an boun-a idó».

Lo leundemàn va abéé se moutón i petchoù laque. Tò de souitte arrée l'ourse eun se branlèn. Se lée sui se patte de dèri é lèi demande: «Adón, te so-heu me dii queun l'è mon éyadzo?». «T'ò sènt an - lèi repón lo garsón - é l'è belle l'èira que te t'èn al-lèye ».

Plèn de radze, l'ourse se mor an patta é éscapa outre pe lo bouque. Dèi hi dzò poumì gneun l'a vui-lò.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Préi de :

Alexis Bétemps et Lidia Philippot, Merveilles dans la vallée—Le Val d'Aoste conté—Collection Le miel des Contes, Imprimerie Slatkine, Genève 2006

Texte inédit

Collaborateur de Saint-Pierre pour la traduction: **Giovanna Grosso**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique